

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinio, Ph.D., v právní věci žalobce **F. B.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Brno, Moravské nám. 1/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-27/232/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 22. 1. 2015, č. j. OR-174/2014-741, jímž Katastrální úřad pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Moravské Budějovice, nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v evidované výměře parcely katastru nemovitostí č. st. 527 v katastrálním

území Moravské Budějovice, protože se nejednalo o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Žalobce se domáhal opravy výměry předmětné parcely z 85 m² na původní výměru 86 m².

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že rozhodnutí žalovaného i katastrálního úřadu byla vydána v rozporu s právním řádem a s ustálenou judikaturou. Byly porušeny zásady legality, legitimního očekávání a materiální pravdy. Správní orgány nepřihlédly ke skutečnosti, že v náčrtu z roku 1949 jsou prokazatelně špatně zakresleny hranice pozemku st. 527. Změna hranic tohoto pozemku byla provedena bez listiny obsahující souhlas žalobce s touto změnou. Tedy bez vědomí a souhlasu žalobce byla část pozemku st. 527 o výměře 1 m² přidána k sousednímu nebo sousedním pozemkům. Bylo porušeno ústavně zaručené právo žalobce na ochranu vlastnictví; vlastnických práv mohl být zbaven pouze ve veřejném zájmu a za náhradu. Žalovaný dále řádně nezdůvodnil, proč nepřihlédl k námitkám a důkazům uvedeným v odvolání, čímž porušil § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí katastrálního úřadu, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[3] Ve vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a zopakoval, že podmínky pro opravu chyby podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona nebyly naplněny. Závaznými údaji pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru jsou parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území. Proto bylo nutno přezkoumat, zda geometrické určení dotčené nemovitosti je v katastrální mapě zobrazeno správně dle podkladů založených v dokumentaci katastrálního úřadu. Jednalo se o náčrt č. 30 z mapování v roce 1949 a o údaje katastrální mapy Moravské Budějovice 3-5/22, platné před obnovou operátu v roce 2004, zobrazené v souřadnicovém systému S-JTSK. Katastrální úřad tato porovnání provedl, žalovaný je zkontroloval a nezjistil pochybení v zobrazení hranic parcely st. 527.

[4] Žalovaný se podrobně zabýval všemi námitkami žalobce. Správní orgány popsaly vývoj procesu obnovy operátu, všechny podklady byly součástí spisu, do něž bylo možno nahlížet. Správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy. Údajné porušení citovaných ustanovení žalobce nijak nekonkretizoval.

[5] Platilo, že změna výměry parcely vzniká novým výpočtem při obnově katastrálního operátu přepracováním. Po obnově operátu výměra parcely odpovídá geometrickému a polohovému určení nemovitosti. Při obnově operátu v roce 2002 až 2004 nedošlo k porušení v té době platných předpisů. Výměra parcely se v té době určovala přímo výpočtem ze souřadnic lomových bodů a takto je vedena v souboru popisných informací dosud. Žalobce se mylně domnívá, že úbytek (změna) výměry parcely musí zákonitě souviset s úbytkem části pozemku v terénu. Předmětem vlastnického práva je pozemek jako část zemského povrchu. Parcela je pouze zobrazením pozemku v katastrální mapě a velikost výměry je údaj odvozený

z obrazu pozemku v zobrazovací rovině (mapě). Výměra parcely není závazný údaj, i když slouží jako podklad kupř. při stanovení odhadní ceny pozemku. Pokud by výměra parcely patřila k závazným údajům, pak by rozsah vlastnictví k pozemkům nepřipustně závisel na volbě zobrazovací soustavy, na kvalitě měřických pomůcek atd. Rozhodující zůstává jen průběh hranice v terénu. Žalovaný odkázal na § 2 písm. a), b), e) a g) katastrálního zákona.

[6] Nebylo prokázáno, že se jedná o chybu v katastru. Geometrické určení nemovitosti, které je jedním ze závazných údajů katastru a z něhož se následně odvíjí výpočet výměry parcely, je v platné katastrální mapě zobrazeno v souladu s předloženými podklady. Výměry parcel určeny za platnosti dřívějších předpisů nelze následně znovu určovat a měnit dle nově vydávaných předpisů. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

[7] V podání ze dne 7. 3. 2016 žalobce zopakoval svá tvrzení. Doplnil, že údaj o výměře pozemku naopak velmi důležitý je. Potvrdil to sám žalovaný, pokud uvedl, že tento údaj slouží jako podklad pro stanovení ceny pozemku, daně z nemovitosti atd.

V. Jednání soudu konané dne 20. 6. 2017

[8] K jednání nařízenému k žádosti žalobce se žádný z řádně předvolaných účastníků řízení nedostavil, a to bez omluvy.

[9] V této souvislosti nutno uvést, že krátce před jednáním, dne 15. 6. 2017, soud obdržel podání žalobce ze dne 14. 6. 2017 označené jako „*opakovaná námitka podjatosti senátu 29A*“. Konkrétně žalobce uvedl, že opakovaně vznáší námitku podjatosti členů senátu 29 A Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzany Bystřické, JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila, s tím, že tato „*navazuje na předchozí podané námitky podjatosti tohoto senátu*“. Věcně žalobce námitku podjatosti jmenovaných soudců odůvodnil poukazem na předchozí rozhodovací činnost senátu 29 A zdejšího soudu ve věcech žalobce.

[10] K takto podané námitce podjatosti soud nepřihlížel a nepředkládal ji tedy Nejvyššímu správnímu soudu, a to z následujících důvodů. Žalobce v průběhu let podal zdejšímu soudu řadu žalob vůči různým žalovaným správním orgánům. Z toho v roce 2015 brojil čtyřmi žalobami proti rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně, vždy ve věcech opravy chyb v katastrálním operátu. Řízení o těchto žalobách jsou u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 29 A 75/2015, 29 A 91/2015 (nyní projednávaná věc), 29 A 149/2015, a 29 A 170/2015. V každé z těchto věcí žalobce minimálně jednou uplatnil námitku podjatosti výše jmenovaných soudců, odůvodněnou vždy předchozí rozhodovací činností senátu 29 A ve věcech žalobce. V nyní souzené věci tak učinil podáním ze dne 12. 9. 2016. O této námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 10. 2016, č. j. Nao 255/2016-56, tak, že jmenovaní soudci Krajského soudu v Brně nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí dané věci.

[11] Podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), může účastník řízení namítnout podjatost soudce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud. Zároveň je v § 8 odst. 1 *in fine* s. ř. s. výslovně stanoveno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[12] Námitka podjatosti ze dne 14. 6. 2017 byla v první řadě zjevně opožděná. Žalobce poukazoval zejména na čtyři dřívější rozhodnutí senátu 29 A v jeho věcech (sp. zn. 29 A 2/2014, 29 A 30/2013, 29 A 112/2013, 29 A 145/2017). Posledně zmiňovaná věc byla z daného souboru projednána a rozhodnuta jako poslední, a to konkrétně dne 21. 2. 2017, rozsudek nabyl právní moci dne 3. 4. 2017. Uplatnil-li tedy žalobce rozhodnutí v předmětné věci jako důvod podjatosti až více než dva měsíce poté, co obdržel příslušný rozsudek, je zjevné, že nedodržel lhůtu stanovenou v § 8 odst. 5 s. ř. s. ani ve vztahu k této poslední věci, natož pak ve vztahu k věcem rozhodnutým dříve.

[13] Navíc, i kdyby byla námitka podjatosti včasná, nemohla by být důvodná, protože „*rozhodování v jiných věcech*“ je v zákoně výslovně uvedeno jako důvod, který nevede k vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci.

[14] Zjevně opožděnou a nedůvodnou námitku podjatosti, podanou pouhé tři pracovní dny před nařízeným jednáním, a obsahově shodnou s námitkou podjatosti, o níž již bylo dříve rozhodnuto nadřízeným soudem, zdejší soud ve smyslu § 15b odst. 2, 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s., nepředkládal k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, neboť by to bylo ve zřejmém rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, a dále k ní nepřihlížel (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. Nao 122/2017-136, a ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 As 146/2016-366; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), přičemž proti nyní vydanému rozsudku může žalobce brojít kasační stížností, v níž může mimo jiné argumentovat i podjatostí jmenovaných soudců.

[15] K uvedenému ovšem nutno dodat, že projednávání a rozhodnutí dané věci se neúčastnila JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., nýbrž JUDr. Faisal Husseini, Ph.D., jenž se stal dalším členem senátu 29 A na základě změny rozvrhu práce Krajského soudu v Brně účinné od 1. 4. 2016. S možností změny složení senátu a o tom, že příslušné informace v tomto ohledu lze nalézt v rozvrhu práce, jenž je dostupný též elektronicky (www.justice.cz), byl žalobce seznámen přípisem ze dne 17. 6. 2015 (č. l. 17).

[16] Jak uvedeno již výše, k jednání se bez omluvy nedostavil ani jeden z účastníků řízení. Soud přesto v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. věc projednal a skončil. Účastníci byli řádně předvoláni a soud zároveň nikoho neinformoval o odročení jednání. Podaná námitka podjatosti není automatickým důvodem pro odročení jednání (viz shora).

VI. Posouzení věci soudem

[17] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí katastrálního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[18] Soud ze spisu zjistil následující rozhodné skutečnosti. Žalobce zdědil předmětný pozemek parc. č. st. 527 v katastrálním území Moravské Budějovice, na němž stojí rodinný dům, přičemž tehdejší výměra pozemku činila 86 m². V roce 2005 byla vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu v daném katastrálním území. Katastrální operát byl obnoven přepracováním, tj. katastrální mapa se převedla z grafické formy do formy grafického počítačového souboru (do elektronické podoby). Při této příležitosti byly vypočteny souřadnice jednotlivých lomových bodů na obvodu pozemku parc. č. st. 527 a z těchto souřadnic byla určena nová výměra dotčené parcely, a to 85 m². Dne 24. 11. 2014 podal žalobce návrh na opravu chyby v katastrálním operátu spočívající v nesprávné výměře parcely č. st. 527. Žalobce požadoval zápis původní výměry 86 m². Této žádosti katastrální úřad nevyhověl. S neprovedením opravy chyby v katastru vyjádřil žalobce nesouhlas, čímž bylo zahájeno správní řízení. Katastrální úřad i žalovaný shodně rozhodli, že namítaná výměra nepředstavuje chybu v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona. Zdejší soud se s tímto hodnocením ztotožnil.

[19] V souzené věci je klíčové porozumět podstatě institutu opravy chyby v katastrálním operátu, který je upraven v § 36 katastrálního zákona. Účelem tohoto institutu je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem.

[20] Postupem podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona lze opravit chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, či b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

[21] Z uvedeného je zřejmé, že účelem postupu podle § 36 katastrálního zákona je oprava zjevných omylů a nesprávností, ke kterým může dojít ve dvou typových případech:

- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru (k pojmu „zřejmý omyl“ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, č. 2098/2010 Sb. NSS), nebo
- b) nepřesností zaměření či zobrazení v katastrální mapě, resp. nesprávným výpočtem výměry parcel.

[22] Ve všech případech je pak samozřejmou podmínkou, že jde o omyly či nesprávnosti, které jsou zřejmé, tj. takové, o kterých nemůže být jakýchkoli pochybností, či sporů. Z § 50 odst. 2 katastrálního zákona pak vyplývá, že zpřesněním evidenčních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemku nedochází ke změně práv k pozemku. Předchozí katastrální zákon (č. 344/1992 Sb.) k tomu v § 5 odst. 7 příhodně stanovil, že opravou chyb v katastrálním operátu nemohou být dotčeny právní vztahy, pokud jejich změna není doložena listinou.

[23] Otázkou opravy chyby katastru se zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31, v němž k důvodům opravy uvedl: „*Je potřeba zdůraznit, že omyl ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona musí být zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný. Postupem podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona nelze napravit jakýkoliv nesoulad mezi evidovanými údaji a skutečností. Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva [§ 80 písm. c) o. s. ř.]. Závěr o tom, že tvrzená chyba v údajích evidovaných v katastru nemovitostí není zřejmým omylem, tedy sám o sobě nemůže být považován za odmítnutí spravedlnosti. Subjekt dotčený touto chybou má vždy otevřenu cestu, jak se u soudu domoci věcného přezkumu toho, zda mu dané právo svědčí či nikoliv. Je přitom na něm, aby správně vyhodnotil, pro který procesní postup jsou splněny zákonné podmínky.*“ Dále v rozsudku ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*[ř]ízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici, a za stav katastru a v něm uvedené údaje odpovídá.*“ Ačkoliv se citovaná judikatura vztahuje k předchozí právní úpravě, je použitelná i na novou právní úpravu použitou v nynější věci, neboť obsahově se právní úprava opravy chyby v katastrálním operátu takřka nezměnila.

[24] Katastrální úřad je tedy oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu či nesprávnosti. To znamená, že musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah a že z jejího obsahu vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.

[25] V řízení o opravě chyb v katastrálním operátu jde tedy o rozhodování, jehož účelem je zajištění pořádku ve veřejné evidenci a nikoliv o rozhodování, kterým by mohlo být zasahováno do vlastnických práv k nemovitostem. Případným provedením opravy chyby v katastru tedy nelze měnit právní vztahy k nemovitostem, jelikož rozhodnutí v řízení o opravě chyby má pouze evidenční účinky a nemůže zasahovat do soukromoprávních vztahů.

[26] Chyba ve výměře tak může být opravena pouze dle platného geometrického určení a v případě překročení mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Zásadní v projednávané věci je, že na území katastrálního území Moravské Budějovice proběhla obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací. Při obnově katastrálního operátu přepracováním se převáděla katastrální mapa z grafické formy do formy

grafického počítačového souboru a výsledkem byla digitální katastrální mapa v souřadnicovém systému S-JTSK. Při zpracování této obnovy operátu se využívaly podklady, které byly uloženy na katastrálním pracovišti. Při zpracování daného katastrálního území byly přepočítány měřické náčrty z roku 1944-1950 (prvotní geometrické a polohové určení hranic pozemku p. č. st. 527) vyhotovené podle instrukce A v souřadnicovém systému JTSK. V daném případě šlo o náčrt č. 30 vyhotovený v roce 1949. Na základě tohoto měření byly vypočteny souřadnice jednotlivých lomových bodů na obvodu pozemku parc. č. st. 527 a z těchto souřadnic byla určena výměra. Ze spisového materiálu, konkrétně z protokolu o výpočtu ze dne 8. 1. 2015, č. j. OR-174/2014-741-17, vyplývá, že po výpočtu na základě lomových bodů činí celková výměra 84,66 m², po zaokrouhlení 85 m² [§ 2 písm. g) katastrálního zákona]. Předchozí výměra 86 m² evidovaná před vyhlášením obnoveného operátu byla odvozena z obrazu pozemku v analogové katastrální mapě.

[27] Jak katastrální úřad, tak žalovaný v rámci odvolacího řízení přehledným a přesvědčivým způsobem porovnali geometrické určení parcely č. st. 527 před digitalizací a po ní, součástí správního spisu jsou nákresy i tabulky zachycující stav dle náčrtu č. 30, analogové mapy i digitální katastrální mapy a jejich vzájemné porovnání. Z výpočtů jasně vyplývá, že nedošlo k překročení mezních odchylek, o chybu v katastrálním operátu se proto nejedná a v postupu správních orgánů proto nelze spatřovat pochybení.

[28] Soud souhlasí se žalobcem v tom, že i výměra parcely coby nezávazný údaj katastru může mít svůj nemalý význam v praktickém životě vlastníka nemovitosti, ať už v oblasti daní, nebo při stanovení ceny nemovitosti jako takové. V uvedeném případě ovšem nešlo o svévolnou změnu výměry parcely, ale pouze o její přesnější výpočet umožněný modernějšími a přesnějšími zobrazovacími metodami. Žalobce i nadále vlastní stejný pozemek, stejnou část zemského povrchu, pouze se výpočtem zjistilo, že jeho velikost je po zaokrouhlení o 1 m² menší, než se (laicky řečeno) doposud věřilo. Rozhodně tak nelze hovořit o nezákonném odnětí vlastnického práva. Vlastnická hranice pozemku zůstala nezměněna, proto ani nebylo potřeba souhlasu žalobce se změnou průběhu hranice, k žádné takové změně totiž vůbec nedošlo. V žalobcově případě došlo ke zpřesnění údajů v katastru, s čímž katastrální zákon výslovně počítá (je ve veřejném zájmu, aby tyto údaje byly pokud možno co nejblíže reálnému stavu v terénu) a stanoví k tomu zákonné podmínky. V tomto případě bylo důležité, aby nebyly překročeny mezní odchylky, což se nestalo.

[29] Zpřesnění evidovaného stavu samo o sobě nijak nedopadá na existující práva k evidovaným pozemkům. Samotným zpřesněním údajů katastru o geometrickém a polohovém určení nemovitostí nebo údajů o výměře příslušných parcel se tedy mění pouze stav evidenční (tabulární), a nikoliv stav skutečný (naturální). Zpřesněné geometrické a polohové určení se do katastru zapíše i bez ohlášení vlastníka, a to na základě původního výsledku zeměměřické činnosti, ze kterého lze polohu lomových bodů určit s přesností vyšší, než je platné geometrické a polohové určení podle katastru. Jde např. o případy, kdy je platné geometrické a polohové určení dáno jen zobrazením v katastrální mapě, které bylo v minulosti provedeno v souvislosti se zápisem listiny, jejíž součástí byl i geometrický plán. Takový geometrický plán je tedy původním výsledkem zeměměřických činností, který byl v minulosti podkladem pro zápis geometrického a polohového určení (dodnes platného a daného jen zobrazením v katastrální mapě). Technické údaje obsažené v původním geometrickém plánu a jeho dobové dokumentaci však dnes umožňují v některých případech

dodatečně vypočítat i souřadnice bodů hranice pozemku v S-JTSK (tj. interpretovat původní naměřené údaje výrazně přesnějším způsobem než představuje jejich pouhé zobrazení v katastrální mapě). Samotný projev vůle vlastníků ohledně umístění dotčených bodů hranic na zemském povrchu je přitom obsažen v původních listinách, na základě kterých byl v minulosti zápis do katastru proveden. Na této původní poloze bodů v terénu se novým přepočtením původně naměřených údajů nic nemění. Jde tedy jen o změnu způsobu evidence geometrického a polohového určení z pouhého zobrazení na souřadnice (viz Barešová, E. et al. *Katastrální zákon. Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2015).

[30] Zároveň možno konstatovat, že nedošlo k namítanému porušení § 3 správního řádu. Žalovaný přihlédl ke všem doloženým důkazům a všem podkladům uloženým na katastrálním úřadu, které jsou součástí správního spisu. Soud nespatřuje v jednání správních orgánů porušení § 2 odst. 1 a 4 správního řádu ani porušení mezinárodních závazků či základních lidských práv. Nedošlo totiž k žádnému nezákonnému zásahu ve formě odebrání půdy a vlastnictví k ní. Z napadeného rozhodnutí je dostatečně zřetelný postup a forma jednání správních orgánů, které je dostatečně odůvodněno. Jednání žalovaného nevykazuje žádné prvky porušení § 50 odst. 4 správního řádu. Obecnou námitku „*prokazatelně špatně zakreslených hranic pozemku p. č. st. 527*“ v náčrtu z roku 1949 žalobce nijak nepodložil. Jak bylo uvedeno výše, katastrální úřad má pouze evidenční roli a vychází pouze z listin jemu předložených, v případě zaměření dotčeného pozemku šlo právě o měřický náčrt č. 30 z roku 1949. Žalobce si může nechat vypracovat nový geometrický plán a ten předložit katastrálnímu úřadu [viz § 79 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky č. 357/2013 Sb.]. Z uvedeného náčrtu vycházela jak digitální katastrální mapa, tak i předchozí analogová katastrální mapa, tedy obě výměry parcely, jak ta, která je dle žalobce správná, tak ta, která je dle něj nesprávná. Námitka prokazatelně špatně zakreslených hranic v dotčeném náčrtu se tak jeví býti nelogickou.

VII. Závěr a náklady řízení

[31] Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[32] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. června 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu